

PIGGESPEJDE JUL 1964

„Hvad er det for en blomst?“
Amerikanske juniorspejdere 9-11 år
(Blåmejserne er 7-9 år)

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ruth Estrup,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
I redaktionen: Nete Germark,
Ruth Vallentin og en
patrolje glade bladlus.
Administration og ekspedition: Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkeltabonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte
Trykkeri: Fyens Stiftsbog-
trykkeri, Odense.

»Pigespejderne« nr. 5 udkom-
mer omkring 1. maj.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 4 1964

International lejr i Luxembourg	62
Orienteringstræning i Paradislejren	62
Primitiv lejr på Fæno	62
Det er snart ferietid igen..	62
Vandrerkort	62
Annesofie fortæller (4) ...	63
Frimærkeindsamlingen ...	64
Spejderne hjælper i Australien	65
Danmarks Præfugle	66
Patroljehjælper, de inter- nationale sporingstegn ..	68
Duelighedstegnenes parade, nr. 4	69
Pejling	70
Småtterier	72
Læsehesten	73
Stor Spejder- Skønhedskonkurrence ...	73
På udveksling - USA 1963	74
Sct. Georgs Dag	75
Så er det cykle-tid igen...	76
Skovshoved	78
Tinka	78
Indsamling af husstøv ...	79
Løsning på gækkevers ...	79
Postbox	79

International lejr i Luxembourg

Som tak for gæstfrihed mod canadiske pigespejdere der bor i Europa, arrangerer det canadiske pigespejderkorps en international lejr ved Vianden, Luxembourg, i tiden 13.-23. juli 1964.

Til denne lejr indbydes 2 danske pigespejdere på 16 år.

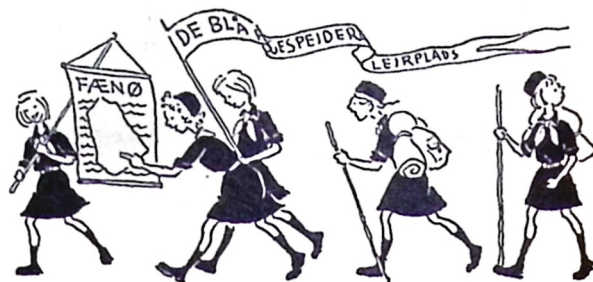
Pris for deltagelse: 25 canadiske dollars. Hertil kommer rejseudgifterne.

Ansøgning bedes sendt inden 1. maj til: Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, hvor skema også fås.

Vil du med på orienteringstræning i paradislejren?

I fællesskab med KFUK-spejderne afholdes en orienteringstræning for førere over 17 år 19.-25. juli i det dejlige terræn ved Silkeborgsøerne. Der bliver trænet i hold, både mere og mindre øvede i brug af Silva-kompasset er velkomne.

Primitiv lejr på Fæno

Atter i år afholdes primitiv lejr for unge førere og seniorspejdere på eventyrøen Fæno 19.-25. juli.

Er du tropsassistent, tropsmedhjælper, blåmejsseassistent, blåmejssemedhjælper eller seniorspejder og mellem 15 og 18 år, kan du melde dig. (Inden 20. juni.)

Prisen for træningerne er kr. 50 incl. rejse.

For begge disse træninger gælder det, at tilmeldelse skal ske på blanketten i Førertræningspjecen. (Førerbladet januar.) Førertræningspjecen kan også fås på Korpskontorerne i København og Odense.

Ansøgningen om deltagelse skal påtegnes af din tropsfører, blåmejssefører eller seniorfører og divisionschef og indsendes til Instruktørkontoret, Hunderupvej 67, Odense

DET ER SNART FERIETID IGEN

Der lægges ferieplaner og drøftes, hvad ferien må koste. Der er så mange lokkende tilbud at vælge imellem.

Her vil vi fortælle lidt om ferie på ungdomsherberger, idet det er en af de billigste og fornøjeligste måder at holde ferie på.

Ved I, at der findes 110 vandrerhjem i Danmark og ca. 3700 i udlandet? Og hvad er så det særlige ved vandrerhjem? Jo, det er overnatningssteder, hvor der lægges vægt på kammeratskabet og selvhjælp, og så er det tilmed billigt, kun 3,- kr. pr. nat. På et vandrerhjem er man som en stor familie, og man kan falde i snak med alle. Der kommer unge fra alle samfundslag og fra alle nationer, og der er i mange UH rig lejlighed til at udvikle sine sprogkundskaber og lære andre unge at kende.

VANDRERKORT

udstedes og fornyes på Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

1. Ved fornyelse indsendes det gamle vandrerkort, kr. 3,50 i frimærker samt frankeret svarkuvert.
2. Ved udstedelse af nyt vandrerkort sendes desuden medlemskort til D.D.P. samt et foto, ca. 5 x 5 cm.

Vandrerkort er kun gyldige med påklæbet årsmærke, der gælder fra 15. december året før til 15. januar året efter det på årsmærket angivne kalenderår.

Bemærk følgende tilføjelser til herbergsreglerne:

Brug af SOVEPOSER er fremtidig FORBUDT i danske ungdomsherberger.

Der SKAL medbringes: lagen og lagenpose — eller 2 lagner. (Tæpper lånes på UH.)

Yderligere oplysninger vedrørende vandrerkort fås på Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

om forkølelse, sladder og gode minder

Jeg kender en stor pige, som var patruljefører. En dag var hun blevet forkølet. I ved sådan, hvor lommeterørklæder ikke er nok, man må ty til et gammelt lagen. Derfor sagde hendes omhyggelige mor til hende, at hun skulle ringe afbud til patruljeførermødet, hun kunne ikke gå, sådan som hun var lavet til. Men så sagde hun gennem sin tilstoppede næse og et halvt lagen: „Nej, jeg bliver nødt til at gå, for de snakker altid om dem, som ikke er der!“

Det er jo en skrækkelig historie! At snakke eller sladre om mennesker, der ikke er med i dag, giver alle en utryk fornemmelse — for hvad siger de så om mig, når jeg ikke er her? Vi kender det alle. For at have det godt i en patrulje, en klasse, en klub — ja hvorsomhelst, så må man være sikker på, at der ikke sladres. At sladre vil jo sige at bringe rygter videre, at tale ubehageligt, uvenligt om andre. Og det gør man ikke, hvis man er en ordentlig kammerat.

Sådan som det står her, giver I mig jo alle ret. Men på den anden side ved de kloge af jer også, at det slet ikke er så let endda at lade være at småsladre. En begynder, og det er egentlig rigtig spændende dette her, og man vil gerne selv sige noget, der er endnu mere spændende — og så tager det ene ord det andet.

En god patrulje er ikke bare sådan en, der be-stiller noget med tegn og mærker, placerer sig fint i konkurrencer og er hurtige i en lejr — næ, det er først og sidst sådan en lille familie, hvor man har det trygt med hinanden.

Jeg læste engang på et gammelt bondemøbel nogle ord skrevet med fine krusedullebogstaver: Sladderer standser foran den gode kvindes dør. Ja, det gør den. Den standser også foran døren ind til det lokale, hvor den gode patrulje samles.

Men kammeratskab er jo nu engang mere end det, som man *ikke* gør. En kammerat er jo en,

man kan lege med, for hun snyder ikke, som man kan snakke med, for hun går ikke videre med det, man betror hende, en man låner sin trøje til, for hun kommer tilbage med den, deler sin chokoladebid med, bare fordi man trænger

til at dele ud — og den man hjælper, når hun ikke kan finde ud af et eller andet. Det har noget at gøre med den hjælpsomhed, vi har talt om en anden gang.

Der er sikkert noget om, at kammeratskab trives godt blandt spejdere. Det er vist ikke, fordi det nu står i en spejderlovparagraf. Det har

Frimærkeindsamlingen

Husk at sende frimærkerne til Grønlandsindsamlingen ind til Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, helst inden St. Georgsdag, senest inden udgangen af april. — Dette billede, der skal minde jer om frimærkeindsamlingen, er taget i Aabyhøj, da spejderne — med et optog gennem byen — startede Spejderhjælpsugen.

måske noget at gøre med spejderdragten — også. Alle er ens, ingen er finere eller smartere end andre, så man behøver ikke at være misundelig. Man kan ikke gøre for, at noget i en ser med grønne, misundelige øjne på den i klassen eller på vejen, der til stadighed kan møde op i det nyeste nye, der nu er hyl og mode blandt teen-agers — men *man kan slås* med den fornemmelse, man kan også overvinde den, for den er lidt mindreværdig og dum.

Men spejderne er jo nu ens, så den fornemmelse behøver man ikke have i patruljekredsen. Vi ser jo også i alle store og større lejre, hvor nemt det går at finde hinanden.

Da min søn var lille, sagde han engang nok så logisk: „Du er da ikke pigespejder, du er vel kone-spejder?“ Vi er jo en del konespejdere efterhånden, som på forskellig måde arbejder for den store spejderhelhed. Nogle af os har mange, mange spejderår på vor gamle bag. Vi møder nu og da mennesker, vi engang var spejdere med, på et gadehjørne, i en kupé, i et selskab — og så går snakken: jamen husker du så *den* gang... Det vil I jo også opleve engang. Og så vil I også erfare, at noget af det, man mindes, netop er det gode kammeratskab, sådan som det viser sig, når det kniber. Det er ikke så meget solskin, lege og ture, der gik glat, — nej, det er snarere forrygende dårligt vejr i en lejr, et vældigt slid op til en fest, en rejse, hvor alt gik på tværs: foreren havde glemt billetterne, teltene kom ikke frem, en spejder var glemt på en skiftestation o. s. v. Man mindes det, fordi man klarede tingene *sammen*, i fællesskab, alle var rede til at tage besværet for hinanden og med hinanden, og det var godt sådan.

At „mindes“ er forresten nu, hvor jeg tænker mig om, noget finere end bare at „huske“. Huske, ja det er noget med detaljer, klokkeslet, årstal, sted, — men at mindes er noget med en stemning over en helhed.

Og jeg vil ønske for jer i alle de mange, mange små patruljefamilier, at I i godt kammeratskab engang vil have noget godt at mindes.

Annesofie

Spejderne hjælper...

I AUSTRALIEN

efter de store brande i „bush'en“

Ved verdens-konferencen på Nyborg Strand blev der givet meddelelse om, at Walter Donald Ross-trofæen for 1962 var tildelt 2 lande i forening, Australien og Korea.

De fleste af jer kender nok ikke noget til denne trofæ. Den blev skænket til spejderbevægelsen af Walter Donald Ross of Vancouver, British Columbia, Canada, i juli 1950. Den tildeles hvert år en spejdergruppe, der har ydet fremragende tjeneste overfor samfundet. Selve trofæen, en stor pokal, hvorpå vindernes navne indgraveres, står på Our Chalet, medens den gruppe, der „får den tildelt“, modtager en mindre kopi at beholde. Ethvert medlemsland kan sende ansøgning ind om belønningen, og alle ansøgninger gennemlæses af en international komité på 3 medlemmer, hvis endelige beslutning skal godkendes af verdens-komiteen.

Da I nu ved lidt om belønningen, skal jeg fortælle jer noget om den australske gruppe, hvem de er, og hvad de udrettede, før de fik tildelt denne belønning.

Gruppen hedder 1. Diamond Valley trop fra Victoria. Troppen blev dannet i slutningen af 1961 som en forsøgs-gruppe, hvis mål var „at tjene samfundet, efterleve spejderlov og løfte, og at have det rart sammen.“ Der var kun 12 i troppen, piger i alderen 14–16, og før de kunne holde deres første møde, blev de sat på en hård prøve.

Nogle af jer kan måske huske at have hørt eller læst om de frygtelige bush-brande, der fejede gennem store områder i nærheden af Melbourne i januar sidste år. Disse ildmasser tilbagelagde tusinder af hektarer afbrændt bush-land. Hundredevis af mennesker evakueredes fra de truede områder, og mange stod uden hjem, da ilden odelagde alt, hvad der stod den i vejen. Mange trodsede den voldsomme hede og faren for nedfaldende tommer og lign. i forsøg på at redde nogle af deres ejendele fra ilden.

Endelig, efter næsten en uges forløb, skiftede vinden retning og drejede ilden tilbage, hvor den kom fra, og så kom regnen. Omsider var ilden

de fleste steder slukket, andre steder under kontrol, og snart fik de udmattede brandfolk den sidste ild slukket.

Nu fulgte det oprivende oprydningsarbejde. I husene var der både brand- og vandskade på grund af slukningsarbejdet.

Og her var det, at 1. Diamond Valley trop kom ind i billedet. Deres fører, mrs. Bell, kunne få fat i 10 af de 12 spejdere (de øvrige var på sommerferie), og de gik straks i gang. De hjalp med at rydde brændt gods væk, de rensede og stablede mursten, sorterede tagsten i stabler, sørgede for måltider til frivillige hjælpere, fangede bortløbne dyr og fjerkræ, sorterede tøj i det lokale tøjcenter, og trøstede dem, der havde lidt store tab, og meget mere.

Alt i alt arbejdede disse 10 spejdere i 52 dage. Ofte kom de hjem snavsede og udmattede, men de var der altid igen næste dag. De hjalp mange familier, men de „adopterede“ 8 familier. Skont disse familiers huse atter er genopbyggede, besøger spejderne dem stadig nu og da for at se, om der ikke skulle være noget, de kan gøre for dem.

Det er anden gang, at Walter Donald Ross-trofæen er blevet tildelt spejdere fra Australien. I 1955 tildeltes den 1. Kyogle trop for fremragende hjælpearbejde, ydet under oversvømmelser i februar-marts 1954 i New South Wales.

Kinka fra Australien (p. t. Danmark)

Danmarks Prægtfugle

AF MANDEN FRA SKOVENE

Er der noget om, at spejdere ser mere end andre, eller er forklaringen, at de ser bedre, når det drejer sig om iagttagelser af de levende skabninger ude i naturen? Jeg véd det ikke, men faktum er, at jeg ikke så sjældent bliver spurgt om, „hvad monstro det kan ha' været for en fugl, der var grøn-blå-rød“ eller noget lignende. Når jeg så begynder at spørge efter det afgørende: fuglens type, om den havde lang eller kort hale, tykt eller tyndt næb, ja, så kan jeg ofte udpege spejderen iblandt; han har ikke for intet trænet sine øjne til at fæstne sig ved detaljerne, der netop er det afgørende, fremfor et flygtigt helhedsindtryk, (der endda kan ændres betydeligt efter hjemkomsten).

Nå, men det, jeg her vil i gang med, er, at vi foruden mangfoldige kønne og almindelige fugle virkelig *kan* komme ud for at se en eller flere af de store sjældenheder. Det sker så meget lettere for den, der færdes ude på ture året rundt — og det hører jo da med til spejderlivet — end for de desværre mange, som kun rent tilfældigt forvilder sig udenfor fliserækkerne i de større byer.

Fordi man nu ikke lige kan finde ud af, hvad det er for en fugl, man får kig på, så betyder det jo slet ikke, at den er sjælden, husk det; der er ca. 335 forskellige fuglearter konstateret i Danmark — og når disse, eller da en del af dem yderligere optræder i forskellige dragter, sommer- og vinterdragt, han og hun, ungfugl o.s.v., så kan selv en lektor i zoologi komme i vildrede, navnlig hvis fuglen ikke „siger“ noget. (Stemmerne kan være lettere at adskille end fjerdragten.)

Men ser I en fugl, der virkelig stråler af farver, så tro ikke, det nødvendigvis må være en bortfløjet, forvildet papegøje. Vi har nemlig her i vort kølige Norden nogle få prægtfugle, som i deres farver ikke overgås af nogen tropisk art, måske lige med undtagelse af nogle få kolibrier. Skønhed er farlig, og disse danske prægtfugle findes ikke i stort tal, men de er der. En dag vil I selv kunne overbevise jer om, at de kulørte sider i jeres fuglebøger for en gangs skyld ikke er overdrevne i farverne.

En gammel dansk legende beretter, at da den almægtige Skaber engang i tidernes morgen gav vore vingede venner, fuglene, deres farver og fjer, alt efter det sted på jorden, hvor de hørte hjemme, kom han til at se, hvordan fuglene deroppe i det høje Nord, i de kolde egne, blev grå og fattige på farver i forhold til deres slægtninge fra de varme lande. Han smilede og strakte sin hånd frem for at rette lidt på arbejdet. Men der var kun fire tilbage, som endnu ikke var fløjet deres vej. Men så fik de al farveprægten, så de i skønhed overgik den tropiske prægt.

Derfor kan vi nu se Ellekragens grønne, Piro-lens lysende gule, Isfuglens safirblå farver i solen. Og Biæderen, ja den fik det hele blandet: en safrangul strube, indrammet af fløjlsort, kastanierød ryg og blå vinger, grønt bryst og blå vinger og hale.

Isfuglen har vi hele året, de andre er trækfugle, der må udstå mange farer på de lange trækrejser. Isfuglen døjer ofte i den mørke årstid, når frosten binder dens jagtområde, den er nem-

lig fisker og træffes oftest ved rindende vand og snart sagt i alle landets egne. Men den flyver gerne i skjul under de buske og træer, der hælder ud over vandet. Sin rede graver den dybt i stejle sø- eller åbrinker — den lærer sine unger stødfiskeres vanskelige kunst — og lærer dem at vogte deres skønhed for menneskenes farlige opmærksomhed. Foruden den smukke blå ryg, der changerer alt efter, hvordan lyset falder, har den et rustrødt bryst, gulligt, tottet hageskæg, (som en rigtig fisker i gamle dage), rødligt næb og ben. Dens oprejste holdning og meget kraftige næb skulle gøre den let at kende. Den er lidt mindre end en stær.

Pirolen, eller Guldpirolen, som den også kaldes, er lidt mindre end en skovskade. Hannen lysende gul med sorte vinger og sorte partier i halen, hunnen grønlig, lidt sribet — og så lægger den tilmed rosenrøde æg. Ja, den er næsten almindelig i Øst-Sønderjylland, Sydfyn, Sydsjælland og på de større øer. Man ser den også på Lolland og Falster, men bare så sjældent. Den ynder at opholde sig højt til vejrs i løvtræer — den er der kun, når der er blade på — og er noget af det mest stilfærdige.

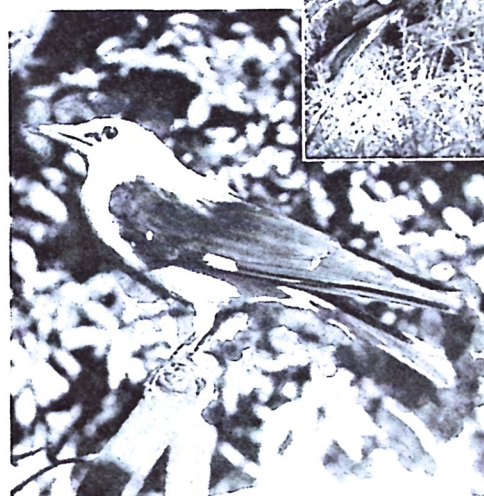
Ellekragen har tidligere ynglet her, endda almindeligt. Nu har vi bare nogle få stykker på gennemtræk forår og efterår. Den er skadestor, læderbrun ryg og de sarteste, fine, blå og grønne farver på hoved og bryst. Flyver den i solen, så overgås den kun af Biæderen, den sidste af pragtfuglene. Den er lidt mindre, meget slank og med en regulær svaeflugt — den jager flyvende efter insekter — for ikke at sige fe-agtig, da sollyset kan lyse igennem dens udbredte hale og vinger. Den har ynglet på Bornholm og i Vendsyssel — men er grumme sjælden. Reden graves i grusbrinker ligesom digesvalerne.

Det er altid en oplevelse at se en af disse fire skønheder. Står du engang med en af dem i din hånd — da ønsk for den, at den med fred må flyve i solen, og sig, at fra spejderfolket har den intet at frygte; I er af samme natur, I, som den, kan glæde sig over det liv, vi alle har fået.

*Isfuglen
er fisker.*

*Hærfuglen
fjædes på jorden.*

*Pirolen
lægger
rosenrøde
æg.*

*— Og
Biæderen
bygger
redehul
i grusede
skrænter.*

Patrulje- HJØRNET

Patruljetur med spændende sporing

Bruger I de internationale sporingstegn?

— Ja, pilen og krydset og også brevpilen.

Hvilke spor bruger I ellers, når I laver en sporing?

— Forskellige.

Forskellige — — — er det uldgarnsstumper, plastikstrimler, serpentin, sejlgarn eller kulørte et eller andet, som I hænger op i træerne, og som oftest bliver hængende der i uger efter, fordi man enten „glemte“ at få dem med hjem eller ikke havde tid eller overså dem?

Nej, det kunne jeg da heller ikke tro om jer — — — men der er nogle, der gør det næsten hver søndag i den skov, hvor jeg bor.

Hvad skal man ellers bruge?

De andre tegn — — ja, de er lidt sværere, men efterhånden kan man opøve sig til at kigge efter den slags spor i stedet for de mere iøjnefaldende. Ellers er der jo også andre ting, der kan bruges — — fuglefrø f. eks. Hvis man bruger forskellige slags, må man lægge begge slags frø der, hvor sporet skifter. Fuglefrø har den fordel, at de ikke skal pilles op igen. Eller har du prøvet at følge spor af indsamlede muslingskaller over en eng, eller grønne blade gennem en nåleskov?

Kaktuspatruljen DDS fortæller her om en sommerpatruljetur og om spor, de fulgte. Patruljeføreren Stubbe havde udlagt sporene med stor opfindsomhed.

Det var et rigtigt iagttagelsesløb, og vi fandt forskellige naturgenstande anbragt på steder, hvor naturen i hvert fald ikke selv havde anbragt dem, som f. eks. Blåhat i hegnsplæ, sten på brændestabel, strå i fyrretræ, hyldegren i grantræ, tornebuskeblade i lovtræ, perikon i nåletræ, grangren på hegnsplæ, plante i busk (den var svær), liden klokke i rosenbusk og lignende. Desuden havde Stubbe anvendt et par af de internationale spejdertegn, som knude på græstot. Og endelig kom vi til målet. Ved en kæmpehoj sad Stubbe og ventede på os og ved siden af ham den dejligste pakke pandekager med sirup og syltetoj. Uhm — hvor de smagte.

Stubbe syntes, at vi havde fortjent dem, for vi havde haft øjnene med os. Det kan være svært at opdage sådanne naturting — anbragt unaturligt. Men netop det giver jo træning og kendskab til naturen.

For at opdage alle sporene delte vi os, så der var to, der undersøgte rutens sider — den ene fra jord til øjenhøjde, den anden fra øjenhøjde og opfejer — den femte tog så alt på stiens midte.

Måske var det noget for jeres patrulje at prøve, næste gang I skal på tur.

De internationale spejdertegn:

Gå denne vej

Gå ikke
denne vej

Brev skjult
4 skridt i
pilens retning

Vadested

Gået
hjem

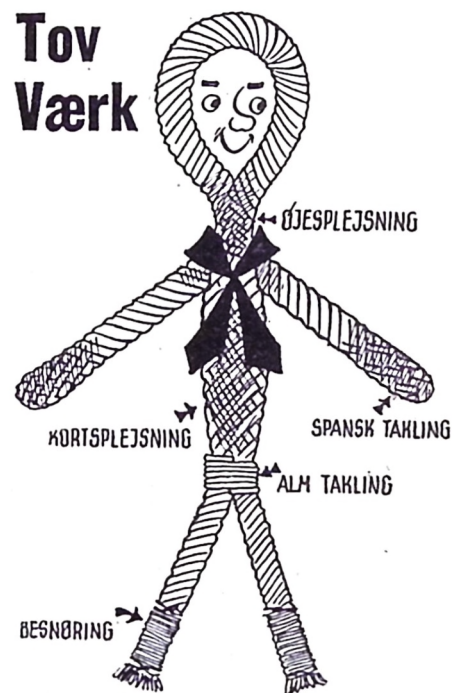

Sporet er her

Drej til højre

Tov Værk

Takle Thorvald fra FDF

Må vi præsentere dig for „Takle Thorvald“. — Du kender ham måske i forvejen? Han kunne pynte vældigt op i lokalet eller være en sjov gave, f. eks. til lejrkvarten til sommer.

Du skulle prøve at lave ham, når du er blevet rigtig skrap til at arbejde med tovværk. Det ville være en værdig afslutning. Lav ham i en solid udførelse og af tykt tovværk. *lik* —

Patrulje konkurrence 1964

„Duelighedstegnenes
parade“

Nr. 4

I kan vinde 25 kr.
til patrulje-
kassen hver måned!

Bigger og Spjæt forbereder sommerlejren

I god tid? Synes I?

Jamen vi er nu i gang med det næste duelighedstegn, kan I gætte hvilket?

Vil I være med i konkurrencen?

Der er mange patruljer med nu, vi har også plads for jer, men skynd jer.

Send os et postkort nu; fortæl os, hvad det er for et duelighedstegn, Bigger og Spjæt arbejder med, og sig, at I også gerne vil være med.

Hvad den går ud på:

Hver måned bringer vi et billede af det duelighedstegn, Bigger og Spjæt arbejder med + nogle tips, f.eks. hvor I kan finde oplysninger om dette duelighedstegn. Samtidig får I en tidsfrist på ca. 2-4 måneder til at arbejde i, og inden for den sidste skulle resultaterne gerne indkomme fra jer.

Mindst to spejdere i patruljen skal arbejde med duelighedstegnet.

Når duelighedstegnet er taget, indsendes følgende:

A. Spejdernes duelighedstegnbog med „kvittering“ på, at duelighedstegnet er erhvervet, og dato. Tillige tropsførerens underskrift, hvis prøverne er bestået hos en anden person. (Vedlag frankeret returkuvert med navn og adresse.)

B. Oplysninger: Spejdernes navn og Adresse. Patruljens og troppens navn og hjemsted. Patruljeførerens navn og adresse.

C. Fortæl, hvordan I arbejder med duelighedstegnet, og hvor I fik hjælp.

D. Giv os nogle gode tips, der kan være andre til hjælp.

E. Send os et eller andet, der kan illustrere arbejdet med det duelighedstegn, I har været i gang med.

Tilmeld jeres patrulje nu. (I tilmelder jer kun for én opgave ad gangen, men kan deltage hver måned.)

Det er en patruljekonkurrence, men seniorgrupper, der er interesserede, må gerne deltage, det skal blot præciseres, at det er en seniorgruppe.

Duelighedstegnet skal være taget i løbet af den givne tidsfrist, „gamle“ duelighedstegn gælder ikke.

Resultaterne sendes til „Pigespejdernes“ redaktion, Lundsgade 62, København Ø.

Kuerten mærkes: *Patruljekonkurrence.*

Husk returkuvert med adresse og porto, hvis I vil have tingene igen.

Navnene på de patruljer, der er med, og de bedste beretninger, kommer her i bladet.

Der tilsendes hver måned 25 kr. til den patruljes kasse, hvis spejdere kommer med det bedste resultat.

Din patrulje må gerne deltage i alle opgaverne! (Det kan give 200 kr. til kassen, hvis I vinder hver gang!)

Desuden vil der være mindre trostpræmier i form af bøger.

OPGAVE NR. 4, april 1964

Troppen kan få stor glæde af jeres indsats.

Der er gode tips i Duelighedstegnbogen, ligeledes litteraturhenvisninger. Se „Patruljehjørnet“ marts.

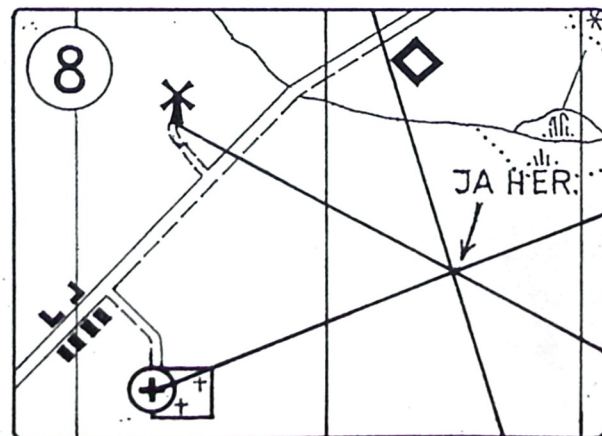
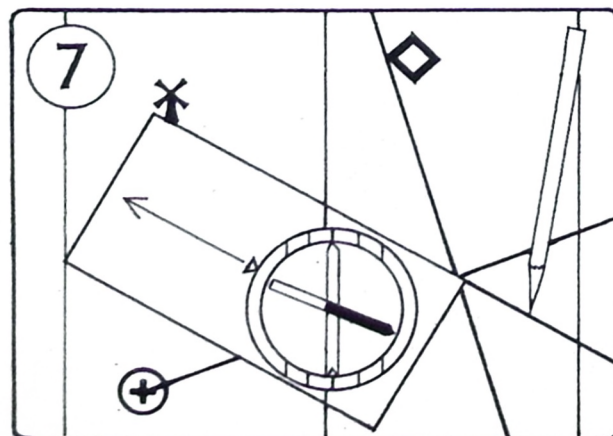
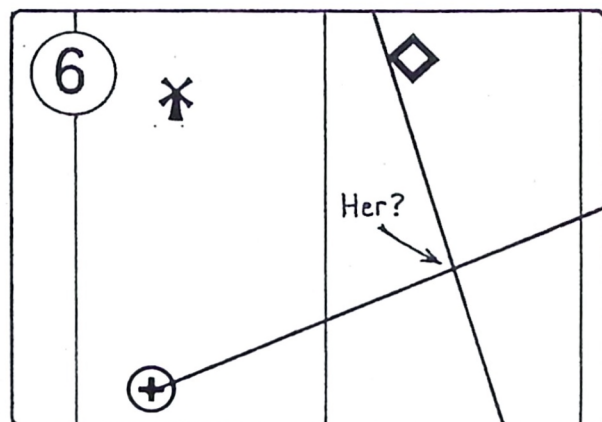
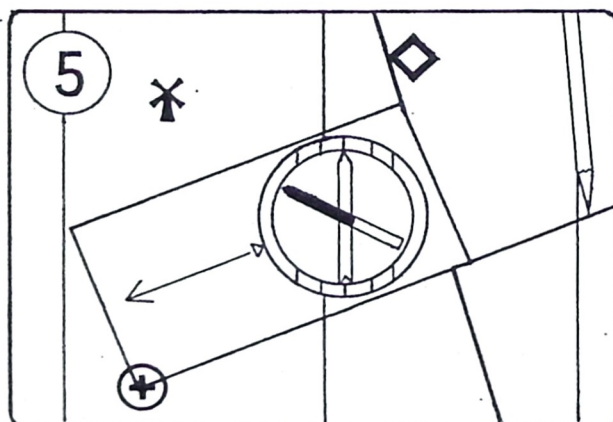
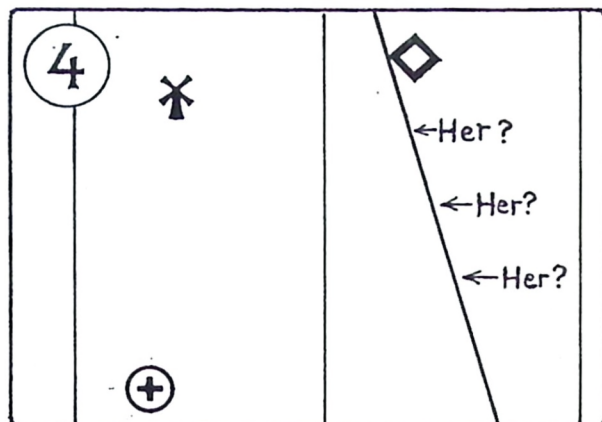
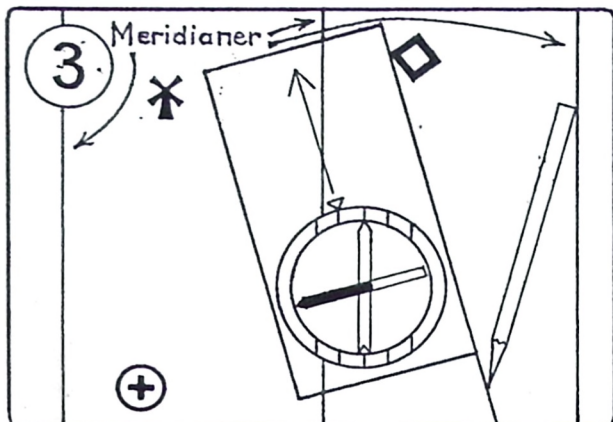
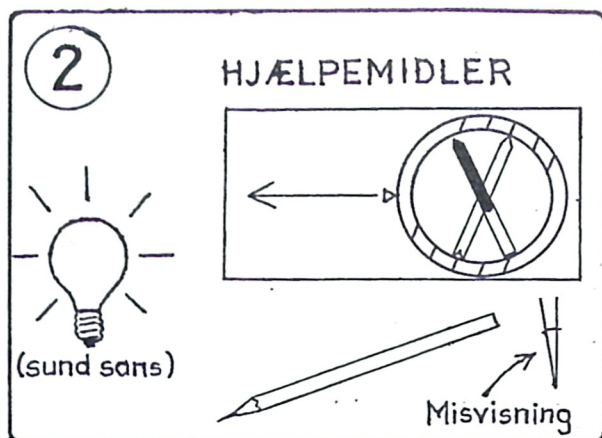
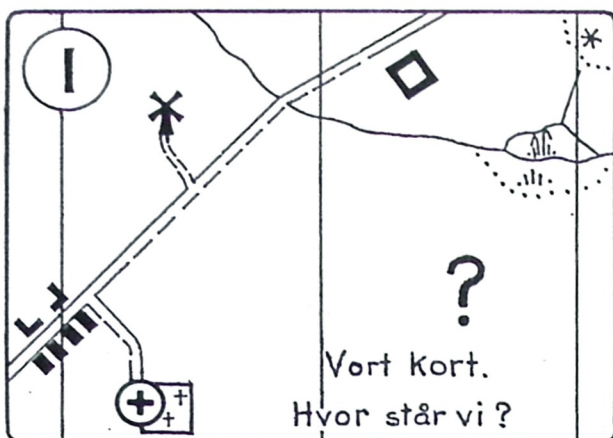
Resultatet af konkurrencens opgave nr. 4 skal være redaktionen i hænde inden 15. august 1964. (Tidligst 1. august.)

Tilmeldt siden sidst:

Nr. 1. „Delfinerne“, III Folehave, 3 P“, Århus.

Nr. 2. „Tiki Pok“, Svappavara.

P E J - N G

Skipper tegner og fortæller om

PEJLING

(fra Spejdernes Magasin)

Kan du
„pejle dig selv ind“
på dit kort?

Studér tegningerne på modstående side og sammenhold dem med disse korte forklaringer.

Figur 1. Her har vi et kortudsnit. Vi står i terrænet, har 3 terrænpunkter, som vi nemt kan finde på kortet: Kirken, vejrmøllen og den store gård. Hvor er vi?

Bemærk, at vi har trukket kortets meridianer — det bør man altid, idet det er dem, vi skal rette vort kompas ind efter.

Fig. 2. For at finde vor standplads på kortet har vi brug for 4 ting: 1) kompas, 2) spids blyant, 3) misvisning, 4) almindelig sund sans.

Så starter vi.

1. sigte. Vi tager vort kompas, holder det vandret foran os, sigter mod gården (marchretningspilen peger mod gården), og drejer kompasset, indtil kompasnålen dækker kompassets indgraverede nordpil i bunden

af kompasset (nordenden af kompasnålen skal svare til nordenden af nordpil). Det er det hele.

Vi går nu fra terræn til kort, d.v.s. vi skal trække misvisningen fra det gradtal, kompasset viser.

Fra nu af benytter vi kun kompasset som kortvinkelmåler, og det er retnende ligegyldigt, hvilken retning kompasnålen peger i.

Fig. 3. Læg kompasset på kortet, således at en af kompaslinialens sider rører gården, og sving kompasset om gården indtil kompassets meridianstreger falder sammen med (eller er parallelle med) en af de på kortet trukne meridianer. Træk derpå en streg langs kompaslinealen.

Fig. 4. Nu ser vort kort sådan ud. Et eller andet sted på den trukne linie står vi. Men hvor?

Fig. 5 viser indtegningen af 2. sigte på kortet, fremgangsmåden som beskrevet til fig. 3.

2. sigte. Gør som beskrevet under 1. sigte, idet vi dog denne gang sigter til kirken.

Fig. 6. Nu ser vort kort sådan ud. Hvor de 2 indlagte sigter skærer hinanden, står vi.

Man vil næsten altid kunne få de 2 sigter til at skære hinanden, men — har vi begået fejl? Dette kontrollerer vi ved et 3. sigte, idet man, hvis der er begået fejl, ikke vil kunne få de 3 sigter til at skære hverandre.

Altså på'en igen.

3. sigte. Vi sigter til vejrmøllen.

Fig. 7. Indlæg retningen.

Fig. 8. Her har vi resultatet. De 3 sigter skærer hverandre i samme punkt. Vi har båret os rigtigt ad — vor standplads er bestemt.

— — —
Hvis vi havde stået på en terrænl Linie, d. v. s. en vej, et dige, en grøft, en skovkant eller lignende, kunne vi have klaret os med 2 sigter. Allerede ved det første sigte ville vi have fastlagt vor standplads, nemlig det punkt på kortet, hvor sigtet skærer terrænl inien. Det andet sigte er blot et kontrolsigte.

Husk altid, at når kompasset bruges på kortet er det ligegyldigt, hvordan kompasnålen peger.

TILBUD til dem, der er over 17 år:

*Vil du på orienteringstræning i Paradislejren til sommer?
Se side 62.*

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af Nete og andre glade bladlus

FRA REBUSFRONTEN:

Gitte, Tigrene, Hjortholm trop, har fortjent en bog for to rebusser... Den første er meget indviklet –

— pyha —
 $63 = 1 \text{ fra } 64 = \text{en veltet!}$
 $33 + 33 + 33 = 99$
 $33 + 33 + 33 = 99$
 $33 + 33 + 33 = 99$

Den anden er en klassiker

S

Hvad står her?

Student – St uden t

Den sidste har flere sendt os, således Annalise fra Spejderhuset – hun giver os også en invitation til stævne-møde...

12 MØD MIG 1

*geline.
 Mød mig mellem 12 og 1 på Lan-*

Der kommer flere næste gang – og I kan stadig nå at sende ind!

☆ ☆ ☆
 LØSNING
 på januar-krydsen

SANSKRIT K
 KAVIAR ØR
 G SATS GRY
 RS N KØLES
 APATI SART
 NYSERI S A
 S V URAL
 KULI SLUD
 A ÆT O DE
 B S LL ENS
 ENEBOER O

Månedens
 forudsigelser:

VANDMANDEN (20.1–18.2).

I vandmandens tegn er der udsigt til regn, men stjernerne si'r, det solskin snart bli'r.

FISKENE (19.2–20.3).

De glade små fisk slår med halen et pisk og lover dig lykke i terminsregnestykke.

VÆDDEREN (21.3–20.4).

Vor vædder sig glæd'er, fordi du bli'r mester, hvis du spiller horn i spejderorkester.

TYREN (21.4–20.5).

Den vældige tyr er en skikkelig fyr, han lover bestemt, at for dig går alt nemt.

TVILLINGERNE (21.5–20.6).

For Tvillingetegnet har vi det beregnet, at lykken bli'r go' – og ganget med to.

KREBSEN (21.6–20.7).

Under krebsens klo er der fred og ro, – det hele glider, hvis blot du gider.

LØVEN (21.7–21.8).

Det tegner rart med løvens part af lykke og held især for en selv.

JOMFRUEN (22.8–22.9).

Vor jomfru si'r:

Til lykke, pi'er, I vinde vil i keglespil.

VÆGTEN (23.9–22.10).

Bliv ej for tung mens du er ung, – det råd gi'r gerne vægtens stjerner.

SKORPIONEN (23.10–22.11).

Hos skorpionen lyder tonen af lyst og godt i stort og småt.

SKYTTE (23.11–20.12).

Til din skytte skal du lytte, sen're eller med det samme kommer du i glas og ramme.

STENBUKKEN (21.12–19.1).

Stenbuk er et mægtigt tegn, alt ser lyst ud hele vej'n, hvis du går på Langebro, får du sikkert nye sko.

REPLIKKEN:

– Yvonne er kun 14 år, men så fornuftig i pengesager. Nu fik hun kunstløberskøjter til jul og en transistor til sin fødselsdag – ja, og så nappa-jakken, fordi hun ikke ryger – og tøsen forstår da godt, at der så i år ikke kan blive råd til at komme i sommerlejr...

Anne Marie, der er 16 år og patruljefører, anmelder her seks af de mange bøger, hun har læst:

Jeg er 16 år og PF for den ærværdige ØRNE-patrulje i Aabenraa Trop i Sønderjylland. Da jeg læste bladet fra februar og så indbydelsen til at anmelde bøger, syntes jeg, at det da ville være noget for mig, da jeg selv i noget af min fritid arbejder som bogopsætter på et børnebibliotek og er bibliotekardatter. Nå, nok om det.

Der er i de sidste par år kommet en masse gode børnebøger, især svenske. For alle ældre vil jeg nævne en bog, som ganske vist kun kan lånes på det voksne bibliotek her i byen, men som egner sig vældig godt bl. a. til højt-læsning. Det er Sheila Burnford's: „Den forunderlige Rejse“, der handler om tre dyr, en siameserkat og to hunde, der rejser tværs igennem Canadas ødemarker til fods, og om deres mærkelige oplevelser undervejs. Det bedste ved den er naturbeskrivelserne, man har en fornemmelse af selv at være midt imellem dem på rejsen.

En vældig morsom svensk bog er Åke Holmberg's: „Ture Sventon, privatdetektiv.“ Hovedpersonen er en læspende detektiv i Stockholm, der spiser „fattelavnsbol-ler“ og udreder en hel mængde vanskelige sager, hjulpet af tre raske børn. Af samme forfatter er også „Skyggernes hus“, der er så spændende, at man må afsætte en hel eftermiddag til at læse den, for man kan ikke stoppe op midt i den. Handlingen begynder med, at to drenge en mørk nat kommer til et ensomt hus, hvor der bor en gammel dame, der er bange for et eller andet. Hvad hun er bange for, og hvordan drengene hjælper hende, vil jeg ikke robe. Find selv ud af det! For de lidt ældre piger (ca. 14–16 år) har Åke Holmberg skrevet en bog, der hedder „Gritt“. Den handler om den stakkels Gritt, der mister sine forældre og kommer til at bo hos en morsom skipperfamilie, og hvad der så siden hænder hende.

Ligeledes for de lidt ældre er en ny tysk bog „Tusind tak“ af Irmela Breder. Hovedpersonen er den 17-årige Claudia, og bogen handler om, hvordan hun kommer til Amerika i et år på et stipendium. Den giver et vældig godt billede af Amerika, set med Claudias øjne, og det er ikke lutter dejlige ting, der fortælles. I øvrigt er bogen i jeg-form, hvilket dog ikke bør afskrække nogle fra at læse den.

Anne Marie Aurine

Nyt fra korpset:

STOR Spejder- Skønhedskonkurrence

— bliv miss DDP 1964 —

Store præmier — alle kan deltage!

Hvor findes Danmarks sødeste blå pigespejder -- hende, der skal være „MISS DDP 1964“? „PIGESPEJDERNE“s redaktion arrangerer i samarbejde med lederne af arbejdsgrenene en storstilet skønhedskonkurrence for alle aktive medlemmer af korpset — dog ikke blåmejsler.

Film- og mannequinchancer venter — mange ekstra gevinster!

Regler for deltagelse er følgende:

1. Indsend fotos — størrelse mindst 9 × 12, højst 18 × 24:
 - a) portræt forfra — med stor hat
 - b) portræt profil — med skråhue
 - c) hel figur — badedragt (korpsets model).
2. Vedlæg attest fra tropsfører eller divisionschef på, at du har været spejder mindst ½ år.
3. Udfyld kuponen på side 77 med tydeligt navn og adresse (brug blokbogstaver), samt trop, division, alder, højde, vægt og spejderprøver.
4. Sidste frist for indsendelse er 1. maj 1964.

En komité bestående af repræsentanter fra filmens og teatrets verden, de fire korps, samt DUI og FDF vil udvælge de 10 sødeste, hvis billeder vi bringer her i bladet til læsrafstemning.

Vinderen — miss DDP 1964 — vil blive prøvefilmet og i det næste år være fast korpsmannequin og fotomodel. Alle 10 finalister får desuden en mørkeblå lejr-beauty-boks.

Blandt alle, der har stemt på vinderen, vil der blive trukket lod om et års abonnement på *Anders And*.

Gennemlæs
reglerne
grundigt!

— husk
kuponen
på side 77!

På udveksling - USA 1963

En enestående chance – fordi man er spejder

De amerikanske pigespejdere giver hvert år tre skandinaviske spejdere en rejse til USA, og i år var det Danmarks tur. Vi, d.v.s. Karen Ellegård fra KFUK, og Kirsten Næsby fra DDP, var i år de heldige, der sammen med lederen af holdet, Gerda Borup fra DDP, den 25. juni, kunne sætte os op i jetmaskinen, der i løbet af 8 timer førte os til New York. Her mødte vi de tre amerikanske spejdere, der skulle besøge Skandinavien.

Vi besøgte fire stater: South Carolina, Florida, Washington og Montana. Hvert sted var et distrikt vore værter, og vi blev modtaget som kongelige gæster af de store velkomstkomiteer, journalister og fotografer, og vi var både i TV og radio. Men der var tid nok til at se de lokale seværdigheder, besøge spejderlejre, og ikke mindst, til at hygge sig med „sin“ familie.

Hele rejsen blev betalt af Juliette Lows mindefond, og derfor tog vi til Savannah, Georgia, og besøgte hendes fødested. Det store gamle sydstatshus ser stadig ud, som for 100 år siden, da „Daisy“ Low var en lille pige. Der blev vist os den ære, at Juliette Lows niece, som er den første spejder i USA, selv viste os rundt, og fortalte om sin tante og om spejderbevægelsens start i Amerika.

I Florida var der frygtelig varmt, derfor nød vi, at vore værter havde eget svømmebassin. Programmet var stramt med nye mennesker og nye oplevelser hver dag. Vi fik dog tid til bl. a. at se et af de fantastiske vandskshows i Cypress Gardens.

Fra Florida fløj vi i et forrygende tordenvejr til staten Washington. Heroppe var klimaet mere behageligt, og naturen lignede flere steder den, man ser i Norge. I hver stat var vi i lejr, og disse var, som man altid hører det, meget forskellige fra de danske. Spejderstandarden var meget høj. Hvad mener I f. eks. om 13 års piger på 10-dages ture i

bjergene, hvor alt udstyr og proviant måtte medbringes på ryggen? — — — En dag besøgte vi verdensudstillingen i Seattle og fik frokost i toppen af rumnålen, som i løbet af en time havde drejet hele vejen rundt, så man kunne nyde udsigten.

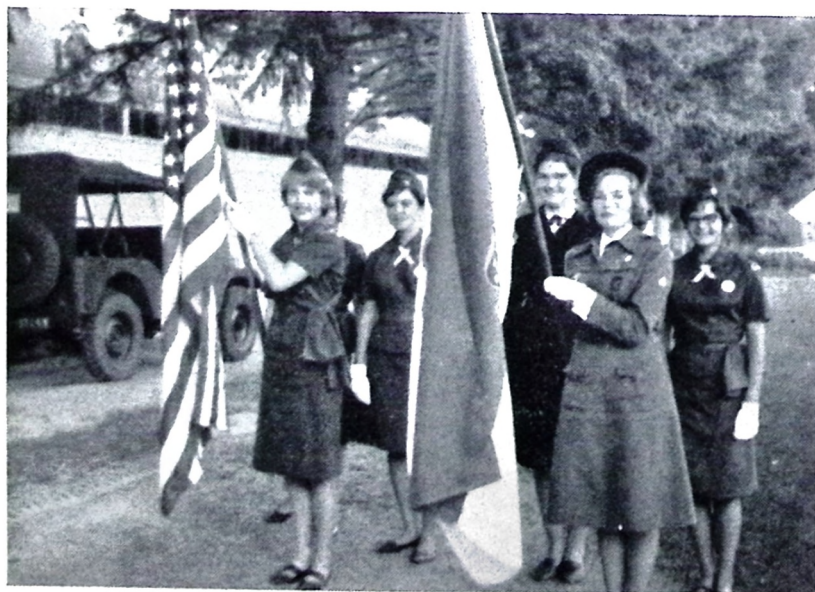
Da vi kom til staten Montana, var vi pludselig midt i „The Wild West“. Gaderne vrimlede med cowboys, der var som taget ud af en film, og „vaskeægte“ indianere. Både mænd og kvinder havde fletninger, solvsmykker og langskafte lædermokkasiner. Forklaringen var den, at der i Billings netop afholdtes det store, årlige marked, og folk var kommet til langvejs fra. Der var noget for enhver smag, om eftermiddagen rodeo med vilde heste og tyre, og om aftenen et stort underholdningsprogram med bl. a. dansende indianere. Desuden var der forskellige udstillinger, dyrskue, karruseller, cirkus og boder af enhver slags.

Vi havde en spændende tur til Yellowstone Park, hvor de varme kilder springer, og hvor vilde bjørne spadserer om på vejene, vi så da også 20 i løbet af en dag.

De to sidste dage tilbragte vi i New York. Vi besøgte China Town, den fremmedartede kinesiske bydel med mange særprægede varer i de små butikker. Vi var i Central Park, hvor vi så H. C. Andersens statue, der var meget yndet af børnene — de brugte den til klatrestativ.

Den 19. august pakkede vi for sidste gang kufferterne. Vi havde samlet lysbilleder fra turen, bånd med sange indsunget af spejdere vi mødte, cowboyhatte, gaver, „swaps“, og mange andre spændende ting, som altid vil minde os om to herlige måneder, hvor vi lærte det amerikanske folk at kende, og mødte så megen gæstfrihed og interesse for alt, hvad vi fortalte dem om Danmark ... En så enestående chance får man, fordi man er spejder.

Gerda, Karen og Kirsten.

Kirsten og Karen sammen med deres amerikanske kammerater, da de til et distriktsmøde skulle fortælle om Danmark og danse folkedans

SCT. GEORGS DAG

*På min ære lover jeg
at være tro ...*

Tro mod hvad? *Tro mod Gud og fædreland.*

Vær nu ærlig, er vi tro mod Gud, når vi ikke gør noget ud af den religiøse side af tilværelsen, kun kommer i kirke til højtiderne og aldrig læser i biblen?

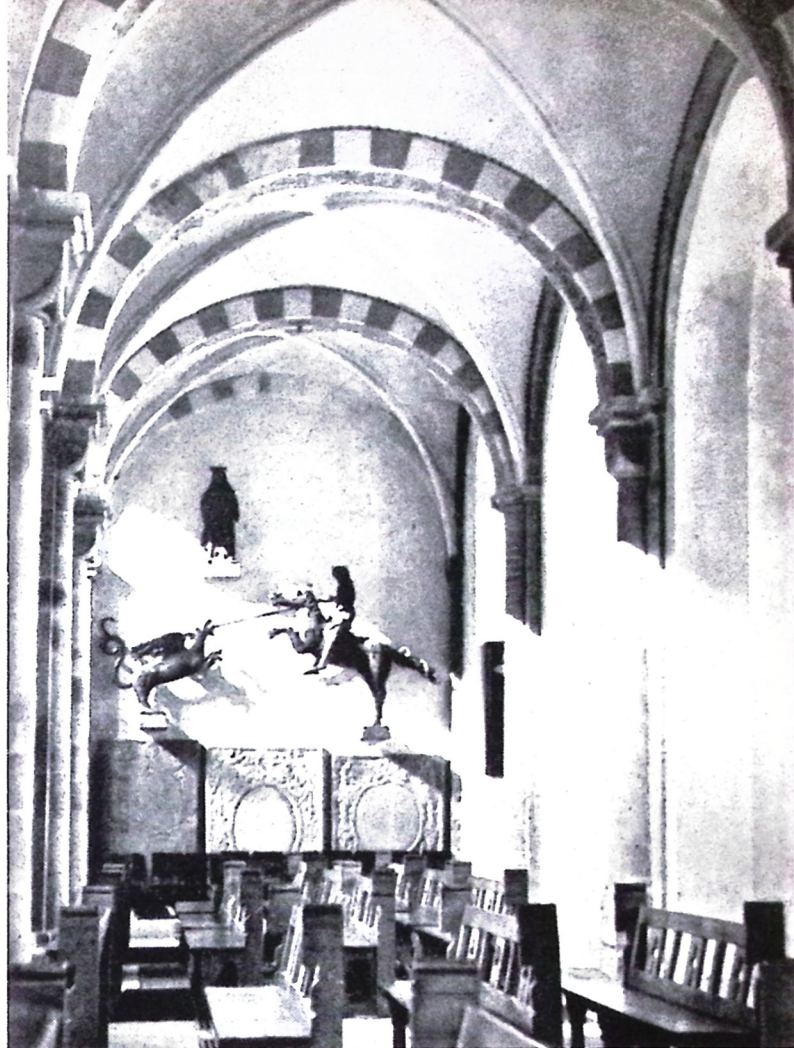
Er vi så tro?

At være tro mod sit land, hvad vil det så sige?

Det er mere end at hilse flaget. Det er også at respektere menneskelige rettigheder og forskelligheder og at føle sig højt hævet over social snobethed og at tage afstand fra fordømmelse af mennesker, der har en anden religion, race — eller landsmænd, der er udstyret med ringere evner, eller på anden måde er *anderledes*.

Det er også at værne om naturen i det land, du er vokset op i, og om de ting, forfædrene har skabt — og ikke øde eller ødsle med de samfundsgoder, der blev bygget op gennem år.

På min ære lover jeg at gøre mit bedste for at holde spejderloven.

Billedet af Sct. Georg og dragen kommer fra Ribe.

Figurerne findes i sideskibet og er udført i mørkt egetræ af en ukendt billedskærer ca. år 1500. Fjernet fra kirken i 1847, men tilbagegivet af Nationalmuseet i anledning af bispestolens 1000 års jubilæum i 1948. — Vi siger tak for billedet.

Jeg lover at prøve at være høflig, venlig, munter, hjælpsom og ren i tanke, ord og handling.

Det er et stort løfte. Men husk, at det, du lover, er, at kende din pligt og dine opgaver. At have idealer og prøve at føre dem ud i livet.

At huske på de små ting i spejderloven, at prøve, prøve og prøve igen at praktisere dem.

At lægge alle dine kræfter i, og aldrig, aldrig holde op med at prøve.

(Frit efter „The Leader“, USA.)

Så er det cykle-tid igen!

Desværre er cyklen — vores allesammens køretøj — efterhånden blevet opfattet på samme måde som et bord eller en stol. Den skal bare være der og kunne bruges, når vi ønsker det. Kun de færreste tænker på, at cyklen med sine mange bevægelige dele skal passes, smøres, spændes efter, renses, pudses og plejes.

Knasende klokker, raslende skærme, knirkende pedaler, knastørre kæder og tungtrullende hjul betyder ubehageligheder og større anstrengelser foruden risikoen for, at det, der endnu fungerer tåleligt, pludselig går i stykker. Men dertil kommer, at bremses og styr skal kunne betjenes let og sikkert, og bremsning og styring skal foregå præcist og legende let.

Der er altså al mulig grund til at gå i gang med smørekande, pudseklud, skruenøgle og skruetrækker for at få det hele gået efter, så man med virkelig glæde og tilfredshed kan kaste sig på staldgeden og frejdigt køre sommeren i møde.

Er du beredt?

— klar til opgaven —?

I en lang række af livets forhold, hvor det gælder om at præstere noget virkelig godt, er det almindeligt, at man spørger sig selv eller andre, lige for man begynder, om den eller de, der skal i gang med præstationen, er parat — klar til at yde det bedste.

Når man går til skriftlig eksamen, er om ikke andet så dog skrivematerialerne i orden. Når skuespilleren går på scenen, er hans kostume tip-top og så videre.

Den, der skal løse en opgave under en eller anden form, vil dog altid prøve at gøre den bedste figur. Formålet kan være forskelligt. Men altid prøver man at være klar til opgaven, klar til at yde det bedste.

Kun sjældent er der i denne forbindelse tale om de helt store ubehageligheder, hvis præstationen bliver halvdårlig. Bevares! En mindre god karakter, en tabt konkurrence, en dårligt spillet rolle i en skolekomedie kan alt sammen være trist nok, men

værre var det dog, hvis liv, helbred og fremtidig livsform stod på spil.

Det sker imidlertid daglig på et område, som ingen rigtig regner for noget. I trafikken bevæger de fleste sig, som om det at færdes ikke kræver nogen indsats. Resultatet interesserer kun i meget ringe grad, skønt der er store muligheder for, at en dårlig præstation omgående kan resultere i en brutal afstraffelse i form af større eller mindre ubehageligheder.

Det at færdes regnes ikke for en prøve, hvor det gælder om at præstere det bedst mulige, og kun de færreste gør sig virkelig klar til at færdes, yde sit bedste, samle sig om trafikken, stile mod det bedste resultat — nemlig den korrekte, sikre og hensynsfulde færd.

Heri ligger i virkeligheden den egentlige baggrund for alle færdselsproblemerne, og de vil kun blive færre i samme omfang, som trafikanterne mere og mere kommer til forståelse af, at trafik er en prøvesituation, hvor det gælder om at yde sit bedste.

Kk.

(Uddrag af „Trafikanten“)

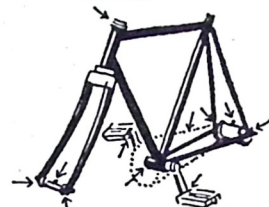
ER DIN CYKLE I LOVBÆFALET OG ORDENTLIG STAND MED

FORAN
DYNAMOLYKTE EL.
BATTERILYKTE
BAGTIL
KATTEØJE OG
GULE REFLEKSER
PÅ PEDALERNE

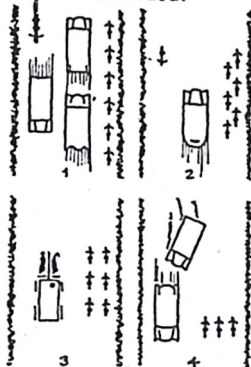
SLØRER HJULET, STRAMMER DU BLOT KONUSSEN LIDT — ALTSÅ LIDT.

PÅ DISSE STEDER SKAL CYKLEN SMØRES:

SMØR SPARSOMT, MEN OFTE
F. EK. HVER 14. DAG.

KOLONNEKØRSEL PÅ VORE LANDEVEJE.

Kolonnekørsel

1. Som regel kun én og én
2. Forskudt kørsel tager mindre plads.
3. To og to kun på biveje
4. Aldrig tre eller flere ved siden af hinanden. Det er livsfarligt!

Udlånt af „Væbneren“, KFUM

Påklædning til cyklebrug

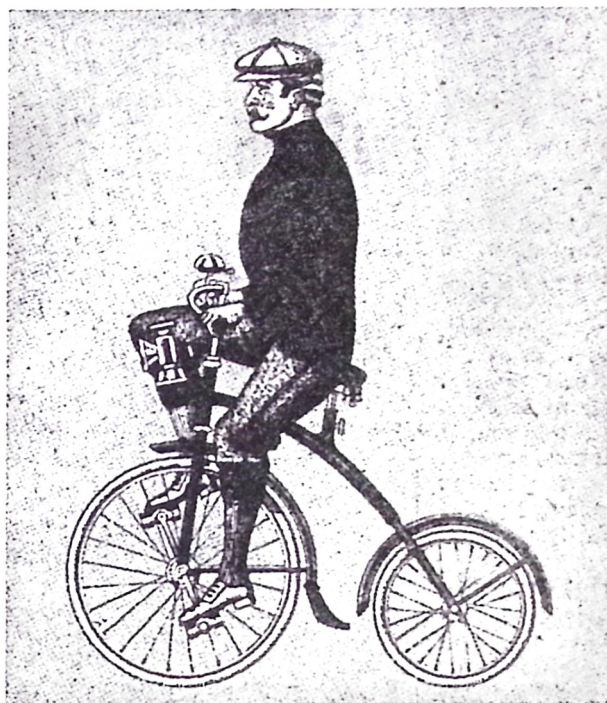
Med et par grønne, bitre blade
i munden under kørslen --

Gode råd til cyklebrug

I schweizer-lægen dr. Th. Gublers bog „Der Kampf um die Strasse“, — hvilket betyder sådan noget som alles krig mod alle i trafikken, — finder man blandt andet følgende formaning om, hvordan man bør beskytte sit helbred, hvis man tager afsted på cykeltur. Formaningen stammer helt tilbage fra 1889 — altså omkring det tidspunkt, hvor de første cykler så dagens lys — og den skyldes en vis geheimeråd von Nussbaum:

Før cykelturen må man iføre sig lange underbukser og undertøje med lange ærmer, og som overtoj elastiske kamgarn-knæbukser, samt overtræks-bluse i tricofaçon uden knapper. Om vinteren bør overtræks-blusen være foret med flonel. Som hovedbeklædning kræves cykelhue med skygge, der kan beskytte mod solen. Huen må iøvrigt være forsynet med lufthuller af hensyn til hudens svedafsondringer, samt en indlagt hoved-beskyttelsesring af kork. En eller anden form for nakkebeskyttelse er ligeledes påkrævet. Endelig må man huske at tage handsker på, så hænderne ikke skoldes af solen. Om sommeren tilrådes bomuldshandsker, men om vinteren er det bedst med heluldne handsker.

Inden man tager afsted, bør man indtage en stor kop kaffe, the eller chokolade, og efter en times kørsel et

solidt måltid mad med kød. Omkring middagstid må man sørge for et hvil på 3—4 timer.

Et par grønne, bitre blade er godt at have i munden under selve kørslen, — de samler spyttet; hvis det er meget varmt i vejret, bør man have en tynd skive rå, saltet oksekød liggende på tungen.

„Trafikanten“

Vil du være køkkenhjælper eller pioner på Fæno?

Vil du være køkkenhjælper under træningerne på Fæno til sommer? Vi har brug for 4 hold køkkenhjælpere, nemlig i ugen

- I 27. juni — 4. juli
- II 7. juli — 15. juli
- III 18. juli — 25. juli
- IV 25. juli — 1. august

Vi har brug for flinke, arbejdsglade spejdere over 15 år, der er vant til alm. husligt arbejde og parate til at tage fat på hvad som helst ude og inde. For dem, der er hurtige og har omtanke, vil der være rig lejlighed til at deltage i de mange ting, der foregår på Fæno, til lejrLiv, naturoplevelser og kammeratligt samvær.

Opholdet er gratis, men køkkenholdet må selv sørge for at komme til Fæno og hjem igen.

Vi har også brug for store, stærke og lejrVante spejdere over 15 år, der har lyst til at hjælpe os som pioner eller oprydningshold i ugen 22. juni—28. juni eller 1. august—5. august.

Er du interesseret, skriv da til Instruktørkontoret, Hundrupvej 67, Odense. Opgiv navn, alder, adresse og trop, og skriv hvilken uge, du gerne vil til Fæno. Din ansøgning bedes påtegnet af din trops- eller blåmejsfører.

Spejder-Skønhedskonkurrence

DELTAGER-KUPON

Navn:

Adresse:

Trop: Division:

Højde: cm Alder: år Vægt: kg

Spejderprøver:

erklærer herved, at jeg er blevet offer for redaktionens *aprilsnar*.

SKOVSHOVED

I Skt. Georgstroppens
hjemstavnsserie
fortæller Rita om
Skovshoved,
hvor hun er født.

Skovserkone
i „uniform“.

„Skovshoved er ganske vist ved at blive en moderne københavnsk forstad, men der er dog stadig meget af den gamle landsby tilbage, eller rettere sagt det gamle fiskerleje. For ikke så forfærdelig mange år siden bestod Skovshoveds befolkning næsten udelukkende af fiskerfamilier, og mange af de gamle stejlepladser findes endnu herude, ligesom mange lave små huse i snævre gader med stokroser i bitte små forhaver — med lysthus.

Det var en hård tilværelse for fiskerbefolkningen; for mændene på havet især under efterårsstormene, og for konerne som hver morgen skulle hente nattens fangst. Fiskene kom i store kurve, som blev båret på ryggen ind til hovedstaden, hvor fangsten blev solgt.

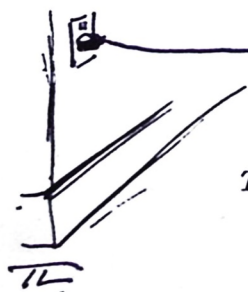
Hele året rundt, uanset vejret, vandrede fiskerkonerne — skovserkonerne — den lange vej

frem og tilbage. For at skåne det kostbare fodtøj, gik de som regel med skoene i hånden. Senere kunne de køre med kapervogne, men det var også en streng tur, — det var åbne vogne, og i sne og regn var det ikke nogen lysttur. Først da sporvognene nåede så langt som til Skovshoved, blev det en virkelig hjælp for skovserkonerne. Nu kunne de hurtigere end før og i tørvejr komme ind til byen.

En lille skovserkoloni holder jo stadig til ved Gammelstrand, — og har fået lov at blive. Skovserkonerne har deres egen „uniform“. Et grønt uldent skørt med rød bort fornedet, derover et ternet bomuldsforklæde, et sort liv og på hovedet det stive, hvide klæde. Før i tiden brugte de „stunthoser“, d. v. s. strømper uden fødder, (nej hvor praktisk).

Men livet var andet end hverdagsslid. Årets højtider blev fejret på behørig vis. Familiefester omfattede så mange gæster, at de ikke kunne være i huset, fastelavn blev fejret med store karnevaller, og nytårsaften udskænkede kromanden gratis øl til fiskerlejets mænd.

Skovshoved adskilte sig vel ikke meget fra andre af kystens små fiskerlejer, men byen formåede dog at bevare sit særpræg, og selv om der nu bygges moderne boligkomplekser, og de små fiskerhuse moderniseres af folk, som føler sig tiltrukket af den smukke beliggenhed, så har byen dog stadig bevaret mange idylliske stråtede huse, der bebos af efterkommere af de gamle slægter.“

Tegneren Thora Trilles Tinka-Tegneserie: Travle, Tænksomme Tinka

Her har jeg stået i tusinde år
— i hvert fald et helt kvarter —

Morsomt sommerjob på Jægergården

Rask og sund spejder over 16 år, der er parat til at tage fat på lidt af hvert ude og inde søges til hjælp i sommermånederne 16. juni-15. august.

Løn efter aftale.

Skriftlig aftale med Jægergårdens leder, fru Grethe Jorgensen („Tom“).

Hej, alle støvsugerbander!

Tøm sugeren og sælg støvet!

Det er ingen aprilsnar...

Nu kan der tjenes penge på at tomme støvsugeren!

Tømmer du nogensinde støvsugeren hjemme?

Eller stiller du den til side, hvis du har hjulpet med støvsugningen, og tænker: — det er der nok en anden, der gør.

Hold op med det — — — der er penge i husstøv, og så er du samtidig med i en samfundsopgave. — Læs dette!

HUSSTØV — — ASTHMA

Mange mennesker er overfølsomme for husstøv, og en del af disse behandles med præparater, der fremstilles af husstøv. Vi fremstiller ekstrakterne, men der går så store mængder støv til, at det er svært at få nok. Derfor appellerer vi til læserne og beder Dem sende os Deres støvsugerstøv fra hjemmet. Vi betaler 3 kroner pr. kg.

ALLERGOLOGISK LABORATORIUM A/S

Kronprinsessegade 54, København K.

Tilbyd jeres hjælp hos onkler, tanter og bekendte. Støvsug, tøm og put støvet i plastikposer og sælg det. Patruljen kan tjene til patruljeudstyr, og hvis alle i troppen hænger i, kan I måske tjene til det nye telt, I ønsker jer, så I i sommer kan komme ud og få frisk luft i lungerne.

og opsøgt husstøv og hundehår, der dog stadigvæk ligger der.

Kære postboxvenner!

På Thinking Day i år havde jeg usædvanligt mange at tænke på; bl. a. sendte jeg mange taknemmelige tanker til alle jer, som i de seneste syv måneder har skaffet mig så mange gode penneveninder rundt omkring i verden takket være jeres levende interesse for postboxen. Hver morgen venter jeg lige spændt på, hvad postbudet vil bringe. — Er det mon kuponer fra Dorte, Bente og Lise, som ønsker penneveninder i Swaziland, på Hawai eller i Grækenland, eller er det besked fra Finland, Ægypten eller Philippinerne om etablerede kontakter? — Hvad enten det er det ene eller det andet, betyder det, at nye sten føjes til vor internationale venskabs borg, for hvis vedligeholdelse vi så alle har et fælles ansvar.

I dag har jeg følgende forespørgsler udefra:

2 svenske patruljer,

1 spejder fra Sydafrika på 11 år,

en del engelske spejdere i 14—15-årsalderen,

en del amerikanske spejdere i alderen 12—16 år,

1 TF i Australien,

1 TF i Canada

og 2 BF i Canada.

Venlig hilsen!
Mummy

☆

Der er desværre ikke plads til postboxkuponen denne gang. Benyt en fra martsbladet eller tegn en, der ser ligedan ud, hvis du skal bruge en i denne måned.

☆

Gækkebrevet i martsbladet

var fra redaktøren — men prikkerne var sat af Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Der er et påskeæg på vej til Kastrup og Aabenraa, hvorfra vi først modtog de rigtige svar.

Den hjemmearbejdende husmor, forstår jeg, er sand'lig beundring værd.

Til Sct. Georgsdag!

Hvide handsker	
macco, str. 6-10	5,25
crepe-nylon	8,50
vaffelstrikket bomuld m. uldvrang,	
børne, str. 6 og 7	5,50
dame, str. 7, 8 og 9	6,00
Gallasøjfe	0,60
Fløjtesnor	0,30
Hue, bomuld, str. 50-60 cm	4,75
Hue, uld, str. 50-60 cm	8,50
Hat, str. 53-60	27,00

Ved bestilling på huer og hatte bedes hovedmål opgivet i cm.

Sportsstrømper	
crepe-nylon, brune eller blå,	
str. 7-8	6,50
str. 9-10	6,75
str. 10-11	7,50

Vær i god tid
med bestillinger
til Sct. Georgsdag!

Anorakker i mørkeblå poplin

føres i 2 faconer:

med hætte, lynlås ned foran, 2 stiklommer, snøre forneden og vindfang i ærmerne,

str. 32-36	40,00
str. 38-46	45,00

med dobb. hætte og bærestykke, stor lomme foran med lynlås og ribstrik ved ærmerne,

str. 32	44,00
str. 34 og 36	45,00
str. 38 og 40	46,00
str. 42 og 44	47,00
str. 46	48,00

Anorakker i mørkeblå nylon

med hætte, stor lomme foran og snøre forneden,

str. 36, 38 og 40	27,50
-------------------------	-------

Nylonfrakker

mørkeblå, i fin kvalitet, fylder og vejer kun lidt. Til frakken hører hætte, der kan knappes på under kraven. Hætten er forsynet med lynlås, så den kan bruges som pose til at opbevare frakken i.

str. 8 år	længde 80 cm	} 42,00
str. 10 år	længde 90 cm	
str. 12 år	længde 100 cm	
str. 14 år	længde 104 cm	
str. 16 år	længde 112 cm	} 49,75
str. 38-44		

Lodenfrakker, mørkeblå

med silkefoer, aftagelig hætte, dybt læg i ryggen og stiklommer med skindkanter,

længde 97 cm	110,00
længde 100 cm	115,00
længde 105 cm	120,00
str. 38-46	132,00

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1964 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 1. 4. 1964